

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.

PRESIDENT: Rafael Mansanet.

EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanyes.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer.

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (*Cap de redacció*), Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), U. Bertrana (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: S. Llosa, V. Navarro.

RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, J. Amengual, F. Bueno, J. A. Benach, F. Caballero, Toni Torregrosa, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, Xavier Duran, L. Ferrí, Vicent Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, A. Guasch, J.M. Játiva, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. Morell, Toni Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Pilar Escobedo (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing, col·laboradors per a València i a Balears (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Afón, Selectrom.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Control difusió

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Manuel Broseta, i més morts

És difícil, per desgràcia, trobar paraules noves per manifestar el dolor i la consternació davant d'un acte com l'assassinat de Manuel Broseta, seguit de la mort de dos músics militars valencians a Barcelona. Paraules com repulsa, indignació i horror són expressions que han hagut de ser gastades una vegada i una altra en ocasions semblants, però que cal tornar a repetir, també una vegada i una altra. Perquè la cega indifferència de la humanitat dels assassins que ens visiten ha arribat en un punt que no deixa altra qualificació possible que no siga expressar, amb sensació d'impotència, les mateixes expressions de condemna. Si qualsevol persona, de professió militar o civil, home o dona, infant o vell, pot convertir-se en víctima a Barcelona, a Mutxamel o a València (o a Sevilla o a Madrid, i allà on siga), és que per al terrorisme i la violència no hi ha cap part de la població innocent. Tots som, doncs, víctimes en potència d'una estratègia desesperada que no té més objectiu que demostrar, amb la mort de les víctimes, l'existència dels que les maten.

L'assassinat de Manuel Broseta, però, té una significació particular, perquè els executors en aquest cas, han vingut a València a buscar una víctima concreta. Una víctima fàcil de matar, però que poguera servir com a caixa de ressonància. ¿Per què han triat València, i per què el professor Broseta? No ho sabrem mai. Només podem saber que la víctima i els seus conciutadans únicament comptem com a peons en el macabre joc publicitari dels assassins.

No és aquest el moment de valorar amb detall la complexa personalitat pública de Manuel Broseta i Pont, perquè qualsevol consideració en aquest sentit és irrellevant davant de la seua tràgica mort. Ha estat durant quinze anys una figura de primera magnitud en la vida civil i política valenciana, i com a tal figura pública contradictori i discutit, però sempre respectat. Precisament, el millor homenatge a la seua persona és el que puga procedir des de posicions discrepants. No podem valorar posi-

tivament la seua intervenció política en el procés autonòmic —quan va ser secretari d'Estat en el govern d'UCD—, ni la seua participació en la manera com es va concretar aquest procés al País Valencià, ni les seues posicions, actituds i responsabilitats en alguns dels temes més conflictius per a la societat valenciana que han transcendit fins als nostres dies. Però ha estat un home de trajectòria invariablement democràtica, ja des dels anys del franquisme, i també un home invariablement dialogant. Més enllà de qualsevol divergència de pensament.

